

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Meditandi A S. P. Ignatio Societatis Iesv Fundatore traditæ Explicatio

Le Gaudier, Antoine

Dilingæ, 1627

Cap. XI. Præludia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50280](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50280)

& quomodo ita orare debeamus ut impetremus, eius certè lumine egeamus qui solus scit quomodo velit orari, sic ut exoretur. Accedit ad eam ignorantiam infirmitas corporis & animi, qui facile difficultate frangitur, præsertim cum præter peccata, quibus mordetur; passiones, quibus turbatur; curas superfluas, quibus agitur; sensuum mentisque naturales euagationes, quibus distrahitur; præter ista inquam impedimēta, importunus hostis omni quo potest impetu & arte, ut orationē impediatur, conatus omnes intendat. Porro liberum cuique est quibus volet uti verbis, imò sola mente hanc orationem concipere.

CAPUT XI.

Præludia.

VT facilius succedat meditatio,
& intellectus, voluntasque
suum

suum munus ritè obeant, aliqua introductione ordinariè opus est, qua aliqua similitudine rei contemplandæ imaginatio imbuatur, clausisque externis sensibus interni omnes in illud vnum obiectum traducantur, totiq; in eo desigantur. Non est nobis difficile de ijs rebus, quæ oculis vel alijs sensibus subiiciuntur, cum alijs diu colloqui & cogitare: At de ijs quæ procul absunt, longè difficilius est, eaque ratio est, cur de rebus spiritua- libus tanto cum labore cogitemus, discurremus, & cum Deo colloquamur. Ad minuendam ergo hanc difficultatem inuenta sunt Prælia tria, quorum duobus primis obiectum in oratione considerandum præsens quodammodo sensibus & imaginationi efficimus.

Primum enim est totius historiæ aut materiæ contemplandæ per singulas partes, prout antea diuisa est, breuis commemoratio, quæ eam to-

tam intellectui sistat, & repræsentet.

Secundum verò vocari solet loci cōstitutio; seu visio imaginaria, quia scilicet phantasia, imaginatiuâque pars animi quendâ etiam loci in quo res peracta fuerit, aliarumque circumstantiarum vt personarum & cœterarum imaginem sibi ac speciẽ corpoream effingit; hæc enim imaginatio intellectus discursum mirum in modum iuuat, & affectibus voluntatis inseruit, cum per eam affectus sensitiui appetitus excitentur, vnde nascitur sensibilis deuotio. Cauenda tamen, vis nimia & illusiones, quare qui cum labore imaginatur nec esse est vt citiùs se expediat, ne caput defatiget in re non tanti momenti, efficiaturq; minùs aptus ad solidos considerationis actus, & affectus voluntatis eliciendos. Nec verò multum temporis in his præambulis collocandum est, cum spectent tantum ad dispositionem. Vtile plerisque est vidisse

disse depictum in imagine mysteri-
um quod meditantur.

Tertium Præludium est maximè
momenti; nam præter yniuersalem
finem orationis, aliquâ sã deuotione
excitatus animus particularem sibi
aliquem materiæ congruum desig-
nat, & à Deo gratiam aliquam & be-
neficium petit, vt verbi gratia Christi
amorem & imitationem in tali vir-
tute, aut quid simile: hæc verò defi-
nita finis peculiaris intentio impedit
ne vaga sit meditatio; quod tamen
ita faciendum est, vt si spiritus sanctus
aliò nos conuertat, non resistamus.
Atq; hæc cùm præmissa fuerint, nihil
ex parte causæ efficientis ad medita-
tionem recte & vtiliter peragendam
desiderari videbitur.

CAPVT XII.

Meditationis natura.

Hic propriè incipit mentalis o-
ratio.